

преводчикъ: «Кому той са предава въ плѣнъ?» — Командиру на 9-й корпусъ генералъ-лейтенанту барону Криденеру, отговорилъ му Криденеръ.

Тогазъ пашата пожелалъ да узнае, какви условия му са предлагать. Генерала му подалъ рѣка и казалъ: «Като уважавамъ вашата храбра защита, азъ запазвамъ за васъ и за всички ваши офицери правото да имате оржието си, а гарнизона са предава безусловно.»

Въ това време на крѣпостния валъ (стѣна) са издигнѣла русско знаме. Когато го видѣли отъ Турно-Магурели рускитѣ батареи, отговорили съ топовно поздравление изъ всички орждия а штурмовавшитѣ войски изпълнили въздуха съ вѣстърженъ вигъ: ура!

Въ времето на боя предъ Никополь, българското население, именно българския селянинъ показалъ своята готовность, своето съчувствие и желание да земе колкото е възможно по-дѣятелно участие въ тежкото дѣло на войната. Селенитѣ дошли на бойното поле съ вода, кола и конѣ, помагали на санитаритѣ въ събиранъето на раненитѣ до дълбока нощъ. Раненитѣ не били малко и распръснѣти на таквозъ широко пространство, щото лѣкаритѣ работяли непрестанно и пакъ не сваряли да свършатъ; тѣ откривали привързвателни пункти дѣто било удобно, подъ нѣкое дърво, при нѣкое кладенче. Българина послужилъ скѣпа служба на лѣкаритѣ предъ Никополь.

IX.

ПЛЕВЕНЪ, ПЛЕВЕНЪ!

Първото ударяне върху Плевенъ на 8 юлия. — Първа несполука. — Второ нападане на 19 юлия. — Расположение на руската войска. — Генералъ Скобелевъ. — Отстъпване. — Причинитѣ на отстъпванъето. — Преимуществото на Турцитѣ. — Тържеството на туркофилитѣ.

Побѣдитѣ на рускитѣ войски въ толкозъ късо време удивихъ всичкия свѣтъ. Колкото уморително бѣше ча-